

ת"פ 22424/05 - מדינת ישראל נגד יעקב פרדו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17-05-2024 מדינת ישראל נ' פ
לפני כבוד השופט נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רועי ברק

נגד
ו' פ - הנואשם
ע"י ב"כ - עו"ד אברהם שהבז, עו"ד אבי
וכניס ועו"ד שחר שעון

הכרעת - דין

העובדות ויריעת המחלוקת

1. בתאריך 19.1.03 פתח הנאשם חשבון בנק בשוויץ. בשנים 2003-2010 הופקדו בחשבונו זה סכומי כסף שבין \$5,000 לביין \$10,000 מיידי חודש בחודשו בסכום שהצטבר והגיע לסה"מ 2,601,696.
2. לטענת המאשימה האמורים הם שכר בגין עובdotו של הנאשם בחברה בשם גיבוי פיננסים בע"מ, בה עבד במשך שנים, ואשר הייתה בעלות אחיו מר ג' פ שנפטר בימיים. חברת גיבוי פיננסים בע"מ הייתה החברה לנכון שיקים, שהוקמה על ידי מר ג' פ ז"ל ובתקופה הרלוונטית הוחזקו 99% ממניותיה בעלות האח ג' והאחוז הנותר בידי הנאשם.
3. על פי עובdotות כתוב האישום המתוקן בשנים 2005-2008, הפיק הנאשם הכנסות מרוחחי הון או ריבית כתוצאה מפעולות פיננסית בחשבונו בשוויץ בסה"מ 161,459 ולא שילם בגין מס.
4. המאשימה מייחסת לנימוק השמת הכנסות בין השנים 2003 ועד 2010 בגין ההפקדות החודשיות ובגין רווחי ההון בסכום מצטבר של סה"מ 2,763,155, בשל כך שלא הצהיר על כספי הכנסה שהופקדו בחשבונו בשוויץ ועל רווחי ההון שהופקו מהם.
5. בנוסף הגיש הנאשם שתי הצהרות הון, האחת מתיחסת ליום 31.12.04 והשנייה ליום 31.12.09. בשתי הצהרות ההון השמייט הנאשם דבר קיומו של חשבון הבנק בשוויץ, אף שבשני המועדים עמדו יתרות זכות באותו חשבון בסה"מ 1.5 מיליון.

6. עוד טוענת המאשימה כי הנאשם פעל באופן האמור על מנת לסייע לאחיו להסתיר את חשבונם הבנק בשווי שווה בבעלות האח ובכך סייע לו להתחמק מתשלום מס על הכנסותיו.

7. בתגובה לכטב האישום אישר הנאשם עובודתו בחברת גיבוי פיננסים בע"מ והואתו מנהל פעיל בה ואישר כי אחיו ג'ז'ל הקים את החברה והוא בעל המניות העיקרי העיקרי. כן אישר פתיחת החשבון בשווי והעובדת שבשנות המס 2003 עד 2010 הופקדו בחשבון זה הסכומים הנטען בדרך של העברת מחשבון בנק על שם ג' שאף הוא הוחזק בשווי. הנאשם הכחיש ידיעה לגבי השאלה אם ג' דיווח על אותו חשבון לרשותו המס בישראל. לטענת הנאשם סכומי הכספי שהופקדו לחשבון על ידי אחיו ניתנו לו כמתנה ולשם סיוע, ללא קשר לפעולות עסקית ולא בבחינת שכר עבודה ועל כן לא היה חייב במס בגיןם. הנאשם אישר הפקת רוחוי הון כמתואר בכטב האישום ואישר שלא דיווח עליהם. הנאשם אישר הגשת שתי הצהרות ההן כנטען על ידי המאשימה מבלי שכלל בהן את החשבון בשווי. הנאשם כפר בכך שהדברים נעשו במטרה להתחמק מתשלום מס וכפר בטענה להסתיר את חשבונו הבנק של אחיו או לסייע לאחיו להתחמק מתשלום מס. לדבריו פעל על פי בקשת אחיו ולא מתוך ידיעה או כוונה להסתיר את החשבון.

8. עיקרן של העובדות בכטב האישום מוסכמות והמחלוקת מצומצמת למהות סכומי הכספי שהופקדו וליסוד הנפשי שליווה את מעשי הנאשם. המאשימה טוענת שכר עבודה וכוונה להונאותו ואילו הנאשם טוען מתנה מהחיו המנוח ואי דיווח בתום לב ולא כוונה להונאות את רשותו המס.

9. לאחר ששמעתי את העדים ועיניתי היטב בחומר הראיות שהוגש, אני קובעת כי סכומי הכספי שהופקדו בחשבון הנאמן בחו"ל הם בוגדר הכנסה כהגדרתה בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] לפי החלופות בסעיפים 2(1), 2(2)(א), 2(5) אשר היה על הנאשם לדוח עליה ולשלם מס בגין והוא נמנע מעשות כן בכוונה להתחמק ממנו.

ראיות המאשימה לכך שסכום הכספי שהופקדו הם הכנסה חייבת במס ואי הדיווח נעשה בכוונה להתחמק ממנו

10. ג' פ' ז'ל נפטר בראשית שנת 2012 עוד לפני נפתחה החקירה, ועל כן לא ניתן היה לשמעו עמדתו בכל הנוגע למקור הכספי, לדיווח עליו, לסייע פתיחת חשבון על ידו בשווי ולסיבת העברת הסכומים לחשבון על שם אחיו בשווי. סמור לאחר מותו של ג' פתחו שני בניו בהליך של גילוי מרצון לרשותו המס, חשפו דבר קיומו של חשבון על שם אביהם בחו"ל ופעלו לגיבוש הסכם שומה. היורשים לא סיפרו על חשבונו הבנק של הנאשם (עלינו כלל לא ידעו כפי שעולה מעדות הבן א' פ' בעמ' 157 ש' 5 ועמ' 158 ש' 25). במקביל, נדרש הנאשם להגיש הצהרת הון המתיחס לנכסיו נכון ליום 31.12.12. הנאשם לא הגיע הצהרת הון במועד וזמן לחקירה ברשות המיסים. בתחילת החקירה נשאל לגבי האיכון בהגשת הצהרת ההון. מיד בהמשך נשאל על חשבונות הבנק ואיזו סיפור על קיומו של חשבון הבנק בשווי ועל הפקודות בו. משם התגלגה החקירה לבירור החשודות אשר בסופו של יום מופיעים בכטב האישום שלפני.

11. מתוך שני הצדדים להעברת הכספי נותרה עדות ישירה של הנאשם לבדוק. במקום עדות ישירה המבהירה מהות הפקודות הצינה המאשימה שורת ראיות נסיבתיות אשר מלמדות על כך שמדובר בשכר עבודה ולא במתנה בין אחים ואילו הן:

א. **עבודה של האחים בעסק משותף** - העברת הכספי נעשתה כsharpען מערכת יחסית עבודה בין השנים. האח ג'zel הקים את חברת גיבוי פיננסים בע"מ והציג לנאים לעבוד בחברה (עמ' 69 ש' 24, עמ' 76 ש' 8). בשנים בהן הועברו סכומי הכספי מחשבונו של ג'zel לחשבון הנאים, עבד הנאים בעסק בבעלות אחיו אשר שני האחים היו מנהלי היחידים. לא מדובר אם כן בעבודות רק על יסוד קרבת משפחה אלא שלאחים הייתה נוספת גם מערכת יחסית עבודה במסגרתם קיבל הנאים משכורת מוצחרת לחברת גיבוי פיננסים שבה שימוש מנהל פעיל. אין מחלוקת של ממש על כך שסכום הכספי הועברו מחשבון האח ג'zel לחשבון הנאים בשוויז. אמן בסיכון הعلاה ב"כ הנאים לראשונה טענה כי לא הובאה ראייה חיצונית לכך מעבר לדברי הנאים עצמו (סעיף 19) אולם קו ההגנה מבוסס כל יכול ערך שמדובר בסכומים שהתקבלו מאת אחיו של הנאים כתמנה וכן העיד הנאים מפורשות בעת עדותו בבית המשפט, כך שלא נדרש לדברים נוספות ראייתית.指出 עוד כי ראייה החשבון שהוא מעורבים בהליכים עם רשות המס ואשר נחשפו למלא החומר הבנקאי אישרו זאת ולא נשאלו על אפשרות אחרת למקור הפקודה (עדותה עו"ד רוח"ח ענת טנא אנגל בעמ' 147 ש' 8 והודעת רוח"ח מר הרשpeng **T/5** עמ' 3).

ב. **העברות הכספי לחשבון הנאים נעשו רק בעת עבודתו של הנאים בחברה של אחיו - לא לפניו** כן ולא לאחר מכן. אמן לא בחיפה מלאה, שכן הנאים החל לעבודתו בשנת 2001 ואילו הפקדת הסכמים החלה בראשית שנת 2003 והסתיימה בשנת 2010 בעת שהנאים עדיין עבד בחברה. ואולם בכל השנים הקודמות לעברת המשותפת, על אף הקربה המשפחתית, לא היו העברות כלשהן. הנאים טען כי אחיו תמן בו ביקש הרבים לאורך החיים אך לא הציג ولو ראייה לרפואה לתמיינה כספית כלשהי בשנים הרבות שטרם עבודתו בחברה שבבעלות האח. הנאים העיד על כך שאחיו סייע לו ברכישת ריהוט לעסק קודם, שיפוץ ואף תמיינה בהון עצמי שהיה זוקוק לו לפתחה העסק הקודם (עמ' 76 ש' 22, עמ' 84 ש' 11, עמ' 129 ש' 9) אך עדות זו לא גובטה בכלל מסמך בנקאי או בכלל ראייה חיצונית התומכת בה. לא הוצאה ראייה או עדות לתמיינה כספית המנותקת מן העברת המשותפת לחברת גיבוי פיננסים בע"מ.

ג. **אופי הפקדות - מצביע אף הוא על דפוס המתאים לשכר עבודה להבדיל ממנתנה. התשלום לחשבון הנאים נעשה באופן קבוע במשך שבועה שנים ביום האחרון לכל חודש. מועד התשלום בתוך החודש לא השתנו כלל אורך כל השנים ואין קשר בין המועד הקבוע עם סיום החודש לבין אירועים מיוחדים בח'י הנאים. סכומי הפקדות היו קבועים ומשך הפקדות שארך 8 שנים מתישב הרבה יותר עם השלמת שכר מאשר עם מנתנה. לאורך השנים שמרו הפקדות על דפוס קבוע של תשלום ביום האחרון של החודש וגובה הסכומים השתנו לשוש פעמים. בשנת 2003 הופקדו \$6,000 כל חודש, בין השנים 2004 ועד 2007 הופקדו \$7,000 כל חודש, בשנת 2008 - 2009 \$10,000 כל חודש ובשנתיים 2010-2009 ירד סכום הפקודה החודשי ל-\$5,000 (ראו צרופה ב.ב 3 ל- **T/3**).**

ד. **הפקדת הכספי נעשתה לחשבון בלתי מדווח ומתוך ידיעה של הנאים שדיוח יסב נזק לאחיו** התשלום הועבר לחשבון בחו"ל מתוך הבנה של הנאים שנاسر עליו לדוח על קיומו של החשבון על מנת שלא להזיק לאחיו. בהודעתו (**T/1** ש' 58) אמר הנאים שלא דיוח על החשבון "בגלל שלא רציתי לגרום נזק לאחיו מפני שהוא לא דיווח על חשבון זה ولو אני דיווחתי הייתי גורם לו לנזק". בהמשך חזר ואמר "זה היה רעיון של אחיו ואני לא רציתי לגרום לו נזק ولكن נאלצתי שלא להציג על זה" (ש' 83 וראו עוד גם בהמשך בש' 170 ו-172).

הפקדה לחשבון שאינו מדווח היא ראייה נסיבתית כבדת משקל להעלמת הכנסה. בע"פ 876/90 וינקרנץ נ'

מדינת ישראל (מיום 31.12.90(3)), נקבע כי בעצם ניהול חשבון בנק סמי, "...שהניסיונותינו נתונים לו הסבר מהימן, יש ראייה נסיבתית לעשיית מעשה מרמה ותחבולה, מותוך כוונה להתחמק מתשלומים מס..." (ראו סעיף 5 לפסק הדיון, והאסמכתאות הנזכרות שם). רואה החשבון של הנאשם לא יכול היה להצביע על סיבה טובה להפקדת כספי מתנה בחשבון בלתי מדויק בחו"ל (עמ' 22 ש' 31 ואילך) וראו גם התייחסות החוקר של רשות המיסים להעדר טעם ב"השחורה" של כסף "לבן" (עמ' 16 ש' 17). אמן רשות המיסים קיבלת את טענת הנאשם כי בחשבון הופקדו גם שני סכומים שאינם חיברים במס, אחד מהם מכירת דירת אמו המנוחה של הנאשם והשני סכום כסף שהמיר עבورو אחיו משקלים לדולרים). עם זאת סכומים אלו בולטים בחריגותם בחשבון, הן בגובה ובהתאם לכך שלא הופקדו באופן שגרתי בסיום כל חדש. הפקדת סכומים לגיטימיים אינה מסירה את החשד מן החשבון כולו. כאשר שלאותם שני סכומים ניתן הסבר, צריך היה לתת הסבר משכנע ליתר הפקדות השונות במהלך. לא נתתי אמון בהסבירו הנאשם ועל כך בהמשך.

ה. **העדר הצהרה על דבר קיומם החשוב בחו"ל בשתי הצהרות הון שונות שהגישו הנאשם לשנים 2004 ו- 2009** - ההימנעות מדיווח בהצהרת ההון, כבר אינה צעד פשוטי של קבלת שטיקה אלא מעשה פעיל של הנאשם, אשר נדרש להצהיר על ההון ובאופן מודע בחר שלא להצהיר על החשבון בחו"ל אף שסכומי הכספי שהצטברו בו היו ממשמעותיים ולא פחות מ מיליון וחצי ל. הסתרה מרשות המס אינה עולה בקנה אחד עם קבלת מתנות תמימה שאינה מחייבות דיווח. ההסתירה מתישבת יותר עם העובדה שכבר בוצעה עבירה באירוע הדיווח על השכר ולא היה כל חדש באירוע הדיווח גם במסגרת הצהרת הון (וראו חסר יכולת הנאשם לספק הסבר לאירוע הדיווח בעמ' 94 ש' 17). הנאשם לא העיד על כך שבשני הנסיבות האמורים פנה והתייעץ עם אחיו כיצד לנוהג. כוונת הסיווע של האח ג' לא הועמדה בפניה השאלה האם יש דרך אחרת לסיווע שלא תסייע את אחיו בפלילים ובדיוח כזוב לרשות המס. לו אמן היהת כוונת מתנה לאחרורי הסכומים, קשה להעלות על הדעת כי אחיו של הנאשם היה מבקש לשבכו בעבירה פלילית של דיווח כזוב רק על מנת לזכות במתנה. העדר כל שיחה בין האחים על אף שאיןי הנסיבות במצב המשפט הכרוך מבחינת הנאשם בדרישה להצהרת הון ובידיעתו כי אינו מצהיר על מלאו ההון, אינה מתישבת עם תום לב.

.
הסתרת החשבון מרואה החשבון - הנאשם נמנע מלהזכיר דבר קיומו של החשבון בשוויז לרווח החשבון שליווה אותו, את אחיו ואת החברה לאור כל אותן שנים (עדות רואה החשבון בעמ' 21 ש' 13 ועדות הנאים בעמ' 92 ש' 15). הנאשם אישר שלא חשף דבר קיומם החשוב אלא רק לאחר שזמן לחקירה ברשות המיסים (**ת/1** ש' 52 ושם 90). הימנעות מדיווח מלא הנתונים לרואה החשבון מהוות אף היא נסיבה המצביעת על כוונה להונאות ולהשempt הכנסות (ראו גם ת"פ (שלום רם') 1754-07 מ').
פרקליטות מחוז ת"א-/miscי וככללה נ' אהרון כהן (מיום 30.01.2013 בפסקה 209). לו אמן היה מדובר במתנות, היה הנאשם פונה לקבל "יעוץ מקצועי מתבקש וגלי" כיצד לכלול את הסכומים בדיוחיו באופן שלא יגרור חיוב במס וודאיvr כראות אוטו רואה חשבון נתן שירות גם למען הכספי הוא אחיו של הנאשם.

.
המשך הסתרת החשבון גם לאחר פטירת האח ג' ז"ל - כאמור האח נפטר בינואר 2012. לו אמן היהת המנעה מפני גילוי החשבון מבוססת על רצון האח בלבד ורצון הנאשם שלא להזיק לו מטעמים עולמיים של האח המנוח, הרי לכואורה מיד עם פטירתו חדלה המנעה ולנאים עצמו לא היהת עוד כל סיבה שלא להודיע לרשות המס דבר קיומם החשוב, המתנות והרוחחים שצבר בזכותן. לו אמן היה מזכיר מיד כשהוסירה המנעה ולכל הפחות מתיעץ בשלב זה עם רואה החשבון. במציאות נמנע הנאשם מכל פעולה בכיוון זה עד שנתפס וזמן לחקירה בסוף שנת 2013. רואה החשבון אשר ביקש להבין מדוע

לא מאושרת בבקשת ארכה שהגish ביחס למועד הגשת הצהרת הון ומדוע זמן הנאשם לחקירה קרא לנאשם למשרדו ושם שאל אותו האם גם לו יש "שלדים בארון" כמו לאחיו. לדבריו רואה החשבון לאחר שהנאשם גמגם אישר למדחמתו קיום החשבון (**ת/5** עמ' 2 ובעדותם עמ' 24 ש' 16). הודהת הנאשם בדבר "שלדים בארון" אף היא אינה מתיחסת עם תמיינות ומוחשבה שמדובר במתנות שניתנו אשר אין כל חובת דיווח בגיןן, אלא עם הבנה שקבלת סכומי כסף גבוהים ממש שמונה שנים לחשבון בלתי מדווח היא בבחינת "שלד" והסתתרתו היא התנהגות מפלילה.

הנאשם נמנע מדיווח לרשות המסים על דבר קיום החשבון אף שידע בבירור כי יורשי אחיו פנו באופן מיידי להסדרת החשבון ותשלום המסים בגיןו (**ת/1** ש' 176). לא רק שלא הייתה מניעה מבחינת אחיו של הנאשם בנסיבות העצובות בהן נפטר אלא שהנאשם ידע שהדברים אף נחשפים בפועל. על כן לו האמין בתום לב בהסבר שהשミニע בבית המשפט ובתמיינות מעשי, לא היה עוד כל סיבה שלא לצעוד קדימה ולהשוף גם את חשבונו בין בהסדר שומה, ובין לראשונה במסגרת הצהרת ההון שנדרש להגיש.

ח. **העלאת שכרו של הנאשם לאחר הפקחת הפקדות** - הפקדה האחורה לחשבון הנאשם הייתה בתאריך 31.10.10. אחיו של הנאשם נפטר בינוואר 2012 והנה סמור לאחר פטירת האח העלה הנאשם את שכרו החודשי משכר של 23,600 ₪ לשכר חודשי של 45,142 ₪ (**ג/18**), פי שניים משכוו הקודם. העלה זו מתיחסת היטב עם רצונו של הנאשם להחזיר את רמת השכר לוזו שהורgel לה במשך שנות הפקדה הרבות. הנאשם טען שהעלאת השכר נבעה מהגדלת העבודה שהונחה לפתחו בשל פטירת אחיו (עמ' 78 ש' 13) אך לטענה זו לא הובא כל תימוכין. בנו של האח ג'ז"ל, א. פ, אשר קיבל לידיו את ניהול העסק עם פטירת אביו לא זומן לעדות ולא חיזק הטענה בדבר הגדלת נפח העבודה של הנאשם. במישור התאורטי, פטירת האח יכול להביא להפקחת פעילות של לקוחות ולאו דווקא לשמריה על אותו נפח עבודה. וזאת כך כאשר הנאשם עצמו העיד שלא הביא מאגר לקוחות לחברה, לא השקיע הון ולא הביא לחברה "שם ערך מסויף" (עמ' 79 ש' 18 ואילך) ולאחר מכן טיפול בלקוחות הקטנים יותר (עמ' 79 ש' 12). דז"חות החברה (**ת/13**) אינם מספקים הסבר להעלאת השכר אלא להיפר. מהדוחות עולה כי בעוד בשנים 2009, 2010, 2011 הייתה עליה שימושות במחזורי החברה ובהכנסות, בשנת 2012 לאחר פטירת האח הייתה ירידת. בשנת 2011 היה מחזור החברה בשיעור כ- 9.6 מיליון ₪ בשנת 2012 היה המחזור כ- 5.3 מיליון ₪ בלבד וגם הרווח הנקי ירד. ראיות ממוקור אחר לנפח עבודה שהצדיק הכפלת השכר לא הובאו.

12. נמצא אפוא כי בעת עבודתו אצל אחיו, במשך שמונה שנים, קיבל הנאשם כסף שהופקד לחשבונו בשיעורים ממשמעותיים מיד' חדש בחודשו במועד קבוע וב███ במס' שלא הושפע מצרכיהם נקודתיים כאלו ואחרים. זרם קבוע של כסף ממפעסיק נזהה כמקור הכנסה אף מקום שהמעסיק הוא בן משפחה. קל וחומר מקום שההפקדות נעשות בחשבון מוסווה בחו"ל תוך העלמת קיום החשבון ומרשויות המס בדוחות להצהרות הון ללא הסבר כלשהו.

13. לצורך הוכחת כוונה מיוחדת, נדרש לשם הרשעה בעבירות לפי סעיף 220 לפקודה, נדרשת המאשימה להוכיח קיומה של מטרה להתחמק מתשלום מס. בתי המשפט חזרו ופסקו שאת הכוונה המיוחדת ניתן להוכיח בהסתמך על ראיות נסיבותיות. בע"פ 5529/12, **敖וב ציון ואח' נ' מדינת ישראל**, (9.11.14) פסק כי השופט דנציגר בפסקה 25 לפסק דין כדלקמן:

"כמוון שהוכחת קיומו של היסוד הנפשי של מטרה, הנדרש לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, מוטלת על התביעה, בהיותו יסוד מרכזי ממרכיבי העבירה. אלא שעקב אופיין המivid

של העבירות מתחום המס בפרט, וה Hebreviations היפותקאליות בכלל, לא ניתן ברובו של המקרים להוכיחו אלא על-ידי הנטיות, התנהגותו ומעשיו החיזוניים של הנאשם. במקרים אלו עשויות הנטיות בצירוף התנהגותו של הנאשם להוביל למסקנה כי הכוונה להתחמק ממש נובעת מעצם המעשה. כך לדוגמה, במקרים שבהם הנאשם פועל באחד מן האופנים שלhalbן: מסתיר מקור הכנסה שלו או מנהלו בשם אחר או בשם בדיוני; מעלים חשבון בנק שבו מחזיר משמעותי או מנהלו בשם אחר או בשם בדיוני; מנהל שתי מערכות פיננסיות שונות, האחת שונה מרעתה; נעדרים מסמכים נאותים או ספרי חשבון נאותים, שראויה היה שה הנאשם יקיים בהתחשב בנטיותיו. במקרים אלו עשויה להלמוד הכוונה להתחמק ממש מעשיו של הניטו אלא אם יש בכך הסבר סביר למעשה, שבכווועו לעורר ספק בלב בית המשפט לעניין כוונתו להתחמק מתחלה מס".

.14. המאשימה עמדה בנטול המוטל עליה ועל כן יש לעבור לבחינת ההסבר אשר בפי הנאשם ובראיותיו.

גרסת ההגנה

.15. גרסת ההגנה לא הצליחה להקים ספק סביר במארג הריאות הנטיות שהוצע. טענות ההגנה אין מציאות הסבר סביר והגיוני המתישב עם מכלול הריאות. ההסבירים אינם נתמכים בראיות חיזוניתות מתבוקשות, בחלוקתם לוקים בחוסר הגיון פנימי ובחלוקתם אינם מהימנים.

הטענה המרכזית - הכספי כסיעו לילדיים

.16. הנאשם טען כי סכומי הכספי ניתנו מאיו אחים כמתנה ולביבוס היקף המתנה הפנה למצבם של שני ילדיו שנולדו בשנת 1996. הנאשם סיפר בכאב רב בעדותו על כך שלילדיו נולדו פגמים ועל קשיי התפתחות מהם סבלו בשנות חייהם הראשונות. את עיקר הדאגה ייחד לבנו (שקיים בזכותו השקעה ותמייתו לומד בפקולטה למשפט ואסטרטגיה במרכז הבינתחומי הרצליה). הנאשם העיד כי הטיפולים הרביםobil בילדיו היו הכרוכים בעליות כספיות גבוהות. לדבריו באותה שנות קיימו שגרת יום של טיפולים בגנים נושא בהוצאות גבוהות, לרבות תשלוםם בגין אנטרופוסופי ובעור הצמדת סייעת בגין ובכיתה א'. כן סיפר על כך שאשתו פרשה מתפקידה בשירות קבוע ומשכורתה פחתה. לתמיכת דבר היקף ההוצאות הוגשה טבלה מסכמת של הוצאות (נ/14). הנאשם העיד כי אחים היה שותף למצבם של הילדים, הבחן בכאב שלו בעת שנפגשו מידיו ביום במשרד ובקיש לשיער בדרכו של מתנות הלא הן ההפקודות בחשבונו בחו"ל.

.17. בעוד שאני נותנת אמון מלא בטענה הקושי שהוחהה הנאשם כאב, אני נותרת אמון בגרסת המתנה הן משומש שאינה מתישבת עם היגיון והשכל הישר, כשהיא נבחנת לעצמה, והן מפני שלא הובאו לה ראיות ותימוכין חיזוניים בעלי משקל ולמעשה נותרה הטענה מבוססת על אמרת הנאשם לבדו.

.18. תיאור הנאשם אודות ההוצאות והdagga לילדיו התייחס במיוחד לשנותיהם הראשונות של הילדים סמוך לאחר הלידה בשנת 1996. ובכל זאת, אף שהdagga הייתה בשיאו וההוצאות הצבבו, לא תמר אחים של הנאשם בכל דרך כספית בנאים באותה שנות אלא החל רק בשנת 2003. הנאשם לא סיפק לכך כל הסבר.

.19. הנאשם הקדים חלק נכבד בעדותו לתיאור המצוקה הכלכלית שבה מצא עצמו בעקבות מעסמת

הטיפול בשני ילדיו (ראו עמ' 37-70) ובאופן מיוחד הדגיש את שנת 2003 (עמ' 78 ש' 1). בכך חיבר הטענה שאחיו ביקש לשיער בידו בעת מצוקה ועל כן נתן לו מתנה בדמות הפקודות חדשות לחשבון הבנק בשוויז' (עמ' 92 ש' 21). עם זאת, בכיסף שהופקד בחשבון הסמייש' בשויז' לא נעשה כל שימוש לטובת הילדים, לא באותו שנים ולא עד עצם היום זהה. מtower מאות אלפי דולרים שנכנסו לחשבון לאורך השנים, לא יצא ولو دولار בודד לטובת טיפול ילדים וכיסוי הוצאות הטיפול. השימוש היחיד שנעשה בכיסף היה לצרכי השקעות מסוגים שונים והוצאה אחת בסך \$0,000 שטיבה לא הובהר על ידי הנאשם פרט לכך שהheid כי הכסף שימש אותו בעת נסעה לחו"ל. אין אם כן כל קשר בין המזקקה הכלכלית ומעמתה הטיפול ילדים לבין כי סכום ההוצאות הכללי שהוצע לטובת טיפול ילדים ממש למעלה מעשר, על פי הטלאות שהגיש הנאשם, מיגע לכך רבע מסכום הכסף שהופקד על ידי אחיו.

.20. הנאם הבין את הכשל הלוגי בקשר ההגנה ועל כן ניסה להוסיף הסבר בדבר מתנה לשם הבטחת עתיד הילדים מפאת חשש לגורלם (עמ' 77 ש' 22). מן הבדיקה העובדתית, לא הוכח כל בסיס לדאגה האמורה באופן שיכול להסביר הפקודות דווקא בין השנים 2003 ועד 2010. בעוד שעיקר הדאגה מיויחסת לשנים הראשונות לח' הילדים, דווקא באותה שנות לא היו כל הפקודות או כל תמייה מוכחת אחרת ואלו החלו רק כשהילדים היו בני 9 סמוך לאחר שהנאם החל לעבוד בחברה של אחיו. לא הוגש כל מסמך אודות קשימיں בקשר לבתו של הנאשם ובקשר לבנו הוגש מסמכים בוודאים והמאוחר ביניהם נושא תאריך נובמבר 2004 (ב/12). הפקודת הכסף המשיכה עוד שש שנים אחרי שחדל התיעוד בדבר קשיים ועלייהות מיוחדות. המסמכים שכן הוגש לעניין עלויות הטיפול ילדים מציעים על התגייסות מרשותה של הנאשם ושל אשתו לפועלות שתכלייתה קידום בנים בשנות חייו הראשונות ומונע מההענתקת הכסף בעת הפסקת התשלומים, אין בחומר הראיות ובדברי הנאשם הסבר מה בהתקפתו הילדים סימן הפסקת הצורך באותו הפקודות דווקא במועד בו הופסקו.

.21. הנאם לא הביר כיצד ידע שמדובר בתשלום שנועד להבטיח את עתיד הילדים. אין כל ראייה לכך שאחיו של הנאשם, נתן הכסף, הגדר את העברת הכסף כמתנה. אפילו הנאשם לא העיד אף ונמנע מלתאר אמרה מפורשת של ג' המגדירה את הסכומים כמתנה. ספק רב אם הגדרה מצד הנונט היתה משנה את הצורך בבדיקה אובייקטיבית של שימושות הפקודות אך העדר התייחסות מפורשת מוצמצם עוד את סבירות הטענה כי הנאשם סבר בנסיבות שאלפי דולרים המופקדים ביום האחרון לכל חדש בחשבון בשוויז' ממש שמוונה שנים במקביל לעבודתו אצל אחיו הם בבדיקה מתנה שאינה קשורה לחסוי העבודה בין השנים. כאשר נשאל הנאשם בחקירה הנגדית כיצד ידע שהתשלים נועד להבטיח עתיד ילדיו, לא היה בפיו כל מענה (עמ' 97 ש' 25). הקושי אף גדול שבעתים שכן לדבריו כלל לא דבר עם אחיו על אותן הפקודות מפאת המבוכה שחש אחיו (עמ' 95 ש' 23, עמ' 96 ש' 26, עמ' 97 ש' 25 ועמ' 97 ש' 18). אין אף מענה מניין את הדעת לשאלת כיצד הסיק הנאשם שמדובר בכספי שנועד להבטיח עתיד ילדיו או אף שהכסף הוא בגדר מתנה.

.22. טיעון המתיחס לכיסף כאיל מתנת סיוע כלכלי קלוש גם משום שלא נתמך בראיות מתבקשות. לצד הטיעון בדבר מצוקה כספית וקשיים כלכליים ניכרים, לא הוכח כל מסמך בנקאי אודות מצבם הכספי של הנאשם ושל אשתו באותה שנות ואשר יכול להצביע על מצוקה. לא הוגש מסמכים אודות הלוואות שנלקחו, לא הוגש דפי חשבון, לא הוצאה ראייה לקיום חובות, לגובה התשלומים בכרטיסי אשראי ואף לא אישורים בדבר הוצאות. כאשר מדובר בטענת מצוקה שהצדיקה מתנות בשיעור מאות אלפי דולרים, החוסר בראשות אובייקטיביות מתבקשות וקלות להשגה אומר דרשתי. עורכת הדין טנה שהעידה תחילתה כי כיסוי משיכת הבעלים בסך 2.6 מיליון ל"ג על ידי יורשי

המנוח ג מעידה על חוסר הצלחתו של הנאשם בטענה בחיקורתה הנגדית והשיבה שלמעשה אפשר והנائم יכול היה לכטוט את הסכם האמור מנכסיו, מה שאינו מתישב עם מצוקה קיומית.

.23. במאמר מסווג אציג כי טבלת פירוט הוצאות שהוציאו הנאשם לטובת הטיפול בילדיו (**ג/14**)

עליה אף היא תמיות. ראשית אף אחת מן הוצאות הננקבות באותו מסמך אינה מגובה בקבלתה או באישור תלולם או בדף בנק מן העת הרלוונטי. שנית, חלק מן הוצאות מעוררות סימני שאלה כמו למשך 10 שנים של שיעורים פרטיים (סך הכל 500 שיעורים פרטיים) לכל ילד בעלות כוללת של 75,000 ₪ן. שלישיית היא כוללת הוצאות המאוחרות לפטירת האח ולקבלת סכומי הכספי ממנו כמו הוצאות בגין שיעורי נהיגה ש מבחינה גיל לא יכול להתקיים בעת קבלת הכספי בשנת 2010. בנוסף לא ברור מדוע הוצאה עבורה שיעורי נהיגה משוויכת לכך שהילדים נולדו פגמים וסבלו מבעיות בשנותיהם הראשונות. להיפך, יש בכך להצביע על תפקוד מלא וטוב ועל רמת חיים גבוהה המאפשרת תשומתי הורים עבור הוצאה שקשה להגדירה כהוצאה חיונית.

.24. טעם נוסף לכך שאיני נתונים אמון בגרסת הנאשם כי מדובר בנסיבות שנעודו להקל על מצוקה

הטיפול בילדים ולהבטחת עתידם היא העובדה שהנائم לא סיפר לאשתו על קבלת הכספי מأخو במספר שנים. בתוך המצוקה הגדולה שתיאר, לצד המכתבם שנשלחו על מנת לקבל החזר הוצאות (**ג/16**) נמצא לפצע נתיב של רוח והצלה לילדים באופן שיכל להשור כמהות נכבדה מן הדאגה ובכל זאת בחר הנאשם שלא לספר על כך לאשתו עד שנת 2007. לא היהUPI*בפי* הנאשם כל הסבר כיצד לא שיתף את אשתו בהקלה הנובעת מחמש שנים של הפקודות חודשיות בשיעור שעשרות אלפי דולרים (**ת/1** ש' 131 ועמ' 99 ש' 15). באופן בו הציג הנאשם את היחסים בתא המשפטי, הסתרה זו מנוגדת ניגוד גמור לטענה כי מדובר בסכמי מתנה עבור הילדים. אשתו של הנאשם לא העידה ולא סיפרה מתי נודע לה על הפקודות ומה נאמר לה אודותיה בין מפי האח ובין על ידי הנאשם.

.25. בחקירהו ברשומות המיסים טען הנאשם שהכספי נועד להבטחת עתיד ילדי. כאשר הוצגו לו דפי

הבנק וביהם פירוט השקעות שעשה לאורך השנים סיפר על השקעות בקרןנות נאמנות (**ת/1** ש' 217). בכך ביקש לשנות להשקעות חזות סולידית CIA*כיה* לסכומי כסף שאמורים להבטיח את שלום ילדי. עם זאת, בהמשך החקירה כאשר הוטחו בו השקעות נוספות שערך בתחום הנדל"ן, הלוואות שניתנו בגין הסכם הנומינלי המctrber שנתיין לאורך השנים בסך \$ 680,000 (**ת/4** ש' 152) השיב שההשקעות אינה מילה גסה (עמ' 110 ש' 18). ודאי שאין כל גסות בהשקעות וש בכך אפיק פרנסה לגיטימי. אלא שההשקעות בתחום שהנائم אינם מומחה בו, במלא סכום הקרן שניתנה לכואה במתנה לצורך הבטחת עתיד הילדים, מתישבת עם פעילות עסקית בסכף ולא עם חסוך ארוך טווח. הפעולות אינה אסורה אך היא אינה מתישבת עם גרסת הנאשם.

הכספי כתמייה מתוך יחסית קרבה מעין הורים בין ג'יל לבין הנאשם

.26. הנאשם תלה הגנתו בבית המשפט ביחס הקרוב, עד כדי דאגה הורות כלפי מצד אחיו. ההסבר

נדרש שכן קיבל מתנות של מיליון שקלים אינה מעשה שגרה בין אחים. בעודו סיפר הנאשם שבינו לבין אחיו היו יחס אבהה ולאורך השנים אחיו דאג לו ותמרק בו כספית (עמ' 84 ש' 10). תיאור היחס החם עד כדי מעין אבاهי לא הופיע כזה בחיקירות הנאשם ברשות המיסים. שם הסתפק הנאשם בתיאור המתנה אר לא ציין יחסים כאלה או דוגמאות למתנות בתקופה שקדמה לעובdotו אצל אחיו. זאת ועוד, אף הפעם במלות בחסרונו ראיות חיצונית לדברי הנאשם אודות תמיכה כספית לאורך שנים כה רבות. כן בולטים בחסרון אנשים שהיו בקשרם לאחים בחוג המשפחה או החברים אשר ייעדו מתוק שנות היכרות רבות, על רקע מגשים משפחתיים, פגישות חברותית וחימם משותפים על אותם יחסים מיוחדים בין האחים, על תמיכה ועל יחסית קרבה בדרגה של אב ובנו. מערכת יחסים מעין הורות אמרה להיות גליה מאי וברורה מאי לבני המשפחה. בנו של ג' המנוח, א' פ', אחינו של הנאשם, סיפר בעיקר על רשמי הילד רך בשנים ועל דברים ששמע מסיפורו אמו סבתו ודודתו (עמ' 156 ועמ' 159). אלו כמובן

בגדר עדות שמיעה ומשקלן Zusum משומש שלא ברור באיזה הקשר נאמרו הדברים. על הנקודה הרלוונטית ביותר להליר, הפקדת סכומי כסף מאביו אל הנאשם, שמע א רק ביום מתן העדות בבית המשפט ואת ההסבר קיבל מן הנאשם שמוסר כי מדובר במתנות (עמ' 158 ש' 29). בכך שהנאשם מסר גרטשו לעד מטעמו עבר לניהול המשפט, אין כמובן כל חיזוק מבחינה משפטית.

.27 העד שהובא לשם מתן עדות על היחסים בין האחים היה עורך דין של ג שטיפל בગבייה כסף מליקות ובעשרות השנים הפך חברו של ג. התרשם מעדותו שהחברות הייתה עם ג ולא עם הנאשם ולגביו הנאשם התיחס לשיחה אחת בלבד עם ג בה הזכרו ילדי הנאשם. העד תיאר כי בין האחים הייתה מערכת יחסים לבבית "כמו אבא ובן" (עמ' 141 ש' 1) אך מעבר לכותרת לא פירט במה הتبטה מערכת היחסים ומדובר זכתה לתיאור, האם ראה אותם יחד והם חזה בעיניו באותו יחסים. העד סייר שידוע לו מפי ג על כך שננתן כסף לנאשם ועזר לו (עמ' 142 ש' 32). פרט לכך שניתן להסיק מכך שלא מדובר היה במתן בסתר וג לא נבור לשוחח על כך עם חברו, אין בדברים כדי ללמד על כך שכפסי ההפקדות בחו"ל היו מתנה להבדיל משכר גבוה ניתנת אף הוא כסיעו לאח. משוכרת שעולמה בחו"ל אף היא עצמה וסייע לנאשם, ובאופן הסמוני בו ניתנה היא אף עזרה גדולה יותר מאשר לו נאלץ לשלם בגין מיסים. זאת ועוד, לאחר ובידי העד לא היו פרטיים קונקרטיים, אין כל אפשרות לדעת האם דברי ג לגבי עזרה לא התיחסו למשיכות שמשך הנאשם מחברה בדרך של משיכת בעליים שהגיעה בשנת 2011 לסך כ- 2.6 מיליון ל"נ. אלו הם חסרונותיה של עדות השמיעה. העד לא ידע על הדברים מידיעתו האישית ולא יכול לספק פרשנות בעלת ערך לדברים או למעשים שתוארו על ידי אחר.

.28 עדה נוספת שהובאה לצורך דזומה הייתה עורך הדין טנה שטיפלה בהסדר השומה. עוזי טנא לא הכירה כלל את ג ואת הנאשם פגשה רק לאחר שהתרברר שלא חשף את חשבון הבנק בחו"ל טרם ערכית הסדר השומה עם החברה והירושים. בנסיבות אלו לعدותה כי ג היה דמות דומיננטית "כמו אבא של המשפחה" (עמ' 147 ש' 4) משקל ראוי אףוי. לגבי המנייע להעברת הכספי לחשבון הנאשם בחו"ל בהираה כי הדברים יודיעים לה אך ורק מפי היורשים ומפי הנאשם (עמ' 150 ש' 26). העדה לא הבחינה ביניהם כך שלא ברורizia חלק במידע שיר לירושים, מה ידעו על טיב התשלומים ומה אמרו לעורך הדין. מכל מקום אף בעיניה מדובר מטעם מפי השמורה שימושה שמשמעותה אפסי.

.29 מבחינה עובדתית לא הוכחו יחסים מעין הוריהם בין האחים. מן הבדיקה המשפטית אח אינו חביב בדאגה לצרכי אחיו ולא קיימת חזקה כאמור ועל מנת להוכיח אותם יחשוי קירבה המצדיקים חזקה בדבר מתנה יש להוכיח כי "משלם הכספי הוא אדם שעליו הדאגה למחסותו ולצרכיו של הבעלים הרשות" (ראו ע"א 34/88 **ר' נ' עזובן המנוחה חנה אברמן ז"ל פ"ד מד(1) 278**). זאת לא הוכחה.

הכספי כחלק ממשי נדבנות של ג פ ז"ל

.30 הנאשם זימן עדי הגנה שהuidן על נדיבות האח ג ועל דרכו לפיצול סכומי כסף שננתן במספר תשלומים. העד מר בן ששון העיד על תמיכת ג בעמותה המחלקת ביגוד ליתומים ולאלמנוטס ועל תרומות בסך 1,000 ש"מ מדי חודש במשך עשר שנים. על התיאור העובדתי העיבה העוגה שלא היו בידי העד אלא שתי קבלות בלבד ולא הוגג כל תיעוד לתרומות בספרי העמותה. כך או כך, איני סבורה שניתן למדוד גזרה שווה מתרומה חדשית בסך 1,000 ש"מ לפרטה בתמורה לתרומה חודשית בשיעור אלפי דולרים למטרת מעורפלת. התרומה אגב נעשתה בשם החברה וזיכתה אותה בטבתת מס. אין בכך להמעיט מנדיבות ג המנוח ובוודאי שלא לגרוע ממשי הטוביים (ובבקשר זה ניתן למנות גם הקמת בית הכנסת וסייע למועדון הג'ido עליהם העיד בנו א בעמ' 160 ש' 24). עם זאת, אין כל קשר בין מעשי הטוביים לטבות העמותה או מועדון ג'ido לבין מתנות לאחיו אשר נזקקו כאמור כלל לא הוכחה.

.31 הסנגור הציג את הסכם השומה עם היורשים (ג'5) בו הסכימו רשות המס לראות בסכום הכספי בסך 2.6 מיליון ₪ שנותנו היורשים לכיסוי הלואאות הנאשם כמתנה ולא כשכר עבודה. הסכמת רשות המס בהקשר זה אינה מלמדת על צדקת הטענה ביחס לסכומים הנזקרים בכתב האישום. אינני יודעת מדויע הסכומו היורשים לכטוט את הסכם האמור ומה הוא שיקוליהם בעית סיום ענייניהם עם רשות המיסים. א, שזמן מטעם ההגנה לא נשאל באשר לשיקוליו. זאת ועוד, בתקופה זו הנאשם לא עבד בחברה כך שהשאלה אם מדובר בשכר כלל אינה רלוונטית. לא הוכח אם כן כל קשר ענייני בין הסכמת היורשים לבין הסכומים שהועברו על ידי ג.

.32 אני נכונה להניח כי ג'ז"ל חփץ לסייע לאחיו. עם זאת, לסייע פנים רבים, חלון דוחו חלון לא. משיכת בעליים על סך 2.6 מיליון ₪ מחשבון החברה דוח ואף הוא בגדר סיוע שכן מדובר בסכוף שהועבר לשימוש הנאשם ובסופו של דבר כסף שגם נשאר בידיו ולא הוחזר לחברה. קיומ רצון לסייע אינו עומד בסתרה לאפשרות סיוע נוספת תחת עינה הבוחנת של רשות המיסים ודרך כזו של סיוע ממשמעותית אפילו יותר שכן לא נגרע מכיספי הסיוע מס לטובת המדינה.

קשיים בגרסת ההגנה

העדר הסביר להסתרת החשבון

.33 הנאשם ביקש למתן את המשמעות הפלילית הנובעת מהסתרת חשבון הבנק בחו"ל ואי דיווח עליו בkr ש חוזר וטען כי פניו היו לקרה גילוי מרצתן (עמ' 104 ש' 23, עמ' 105 ש' 9, עמ' 107 ש' 2, ש' 9). אינני נותרת כל אמון בגרסה זו שאין לה תימוכין במעשה אקטיבי מצדו של הנאשם. פרט להצהרה בדבר כוונה לעשות גילוי מרצתן אין כל ראייה למעשה בכיוון. להיפך. הראיות מצביעות על ישיבה פסיבית ושימור דפוס ההסתירה. יוריshi האח ג פנו וטיפלו בעניין עוד בסוף שנת 2012 (עדותם בעמ' 80 ש' 4 ועמ' 124 ש' 4 ועדות א עמ' 158 ש' 22). הנאשם היה מודע למזהר של היורשים אך הסתפק בkr שעקב מרוחק אחר התהילה ולא עשה דבר. אפילו דפי הבנק אותם קיבל לידי באפריל 2013, שכבו בביתו מבלי ששיתף בתוכנם את רואה החשבון ומבל' שכלל את החשבון בהצהרת ההוון שהتابקש להגיש לשיטום שנת 2013. עד לחקירה בנובמבר 2013 לא עשה כל שימוש באותו דפים. לדבורי המתין לראות מה עושים אחיניו וחזה את הפגם שהוא בהסכם הראשון שעשו kr שהמתין גם להסכם שני (עמ' 95 ש' 1, עמ' 107 ש' 2). הנאשם לא הסביר כיצד המתנה זו יכולה לסייע בידי, שעה שלא היה בקשר עם האחינים לגבי ההסדר, האחינים לא שיתפו אותו בהליך (עמ' 109 ש' 14, עמ' 116 ש' 23) והוא עצמו לא פנה אליהם כדי לקבל את הסדר הגילוי מרצתן שעשו (עמ' 123 ש' 17). הנאשם לא הבahir מהו הקשר הענייני בין הסדר שעשו האחינים לגילוי מרצתן שיעשה בעצמו ומה תכלית המתנה. האם הסדר שלא היה מצוי חן בעניין הנאשם יכול היה להצדיק או גילוי מרצתן על ידו? האם על בסיס הסדר שליהם יכול היה לשפר הסדר שלו? לנאשם לא הייתה כל תשובה שבתאוריה ואף לא תשובה שבמעשה כיצד קשור ההסדר שעשו האחינים להסדרת עניינו עם רשות המס. במצבות התברר שההיפך הוא הנכון. אי הגילוי מצד הנאשם עד שנטפס העמיד בסיכון את ההסתמות שכבר הושגו לגבי החברה והיורשים עם רשות המס. עדות ר'ח' הרשפנג עלה כי הנאשם ידע על טיפולה של עו"ד בגיןוש הסכם עם פקיד השומה ולא הודיע לה מיוזמתו על קיומו של חשבון נוסף על שמו עד כי רואה החשבון נבהלrama הגילוי המאוחר יסכל את הסכם השומה (עדות ר'ח' הרשפנג בעמ' 22 ש' 4, 13, 20).

.34 כהוכחה לכונתו לפנות בדרך של גילוי מרצתן הסתמן הנאשם על פניו לקלת מסמכיו הבנק בשווי ז והעובדת שנמצאו תחת ידיו והוא מסר אותם מרצתנו לחידה החוקרת. גם בעניין זה עדות הנאשם אינה מדוקיקת. היה זה הבנק שפנה אל הנאשם בדבר שינויים בדיור ודרש ממנו להחליט אודות מסלול הדיור המבוקש

עבור חומר שלא נדרש כל השנים (**ת/7**). ההודעה מן הבנק הגבילה את הנאשם עד ליום 30.4.13 ורק בעקבותיה פנה הנאשם אל הבנק ובחר במסלול לפיו החומר ישלח אליו בטופס שנחתם בתאריך 24.4.13 (נומרטור 205 ב**ת/7** וגם נ**17**). בנויג לעדות הנאשם, המסמכים אינם מלמדים על יוומה אקטיבית מצדוי לקבלת החומר, גם הם התקבשו יותר משנה לאחר פטירת אחיו ומילא, גם לאחר שקיבל את מסמכי הבנק לידי לא עשה בהם שימוש ולא סיפר דבר לרואה החשבון או לפקיד השומה. הנאשם לא יכול היה להסביר דבר מallow בחקירה הנגידית (עמ' 125 ש' 26, עמ' 126 ש' 2) ורק חזרשוב ושוב על המשפט "הפנים שלי היו לגילו" (עמ' 126 ש' 5). אך אוסף שדפי הבנק מן החשבון באירה**ב** היו כל העת במרקח לחיצת כפתור מן הנאשם. המתנה זו מלמדת על תקווה שלא יתפס ולא על לרואה החשבון ולא הציג חומר אודוטו חשבון ובחירה להמתין. המתנה זו מלמדת על תקווה שלא יתפס ולא על כוונה לגילות.

.35. הנאשם לא כלל את חשבון הבנק בשוויז בשתי הצהרות הוו שהגיש. קשה להפריד בין הסתרה זו לבין טיב הכספי שהופקד בחשבון. הנאשם לא התיר את הקושי ולא סיפק הסבר מניח את הדעת לאי הדיווח מה עוד שמדובר באירוע דיווח כפול בשתי הצהרות הוו במרקח חמיש שנים זו מזו. ההסבר "פשות טעית" לאו הסבר הוא (עמ' 79 ש' 24) ובוודאי שהסביר "נאצתי שלא להציג על זה" (**ת/1** ש' 83) אינו ברור. השאלות מדוע נאלץ? מי אילץ ומהדוע לא דיווח מיד כשוהסר האילוץ נותרו בלתי פתרות. בית המשפט שינה הנאשם גרסתו וטען שאחיו לא דרש ממנו שלא לדוח על החשבון (עמ' 92 ש' 24) אלא שאי הדיווח נעשה בהחלטה שלו ו"מטעמי זירות" (עמ' 115 ש' 6). בניסיון להסביר את דבריו המנוגדים בחקירה טען הנאשם שהוא לא תועד נכוון וחקירתו נקבעה בשchor לאורכה ולרווחבה (עמ' 103 ש' 27). דא עקא החוקרים לא נשאלו דבר בהקשר זה או בהקשר כללי יותר של פגם ברישום דברי הנאשם (ולדברי החוקר קאפק הדברים נרשמו במלואם עמ' 10 ש' 25). התוצאה היא שה הנאשם נתפס אמריות סותרות שאחת מהן וודאי שקרית ולא הסבר לדברים המפורטים בעניין הסתרת החשבון אותם מסר בחקירה.

גובה המתנות ביחס לרוחוי החברה

.36. הנאשם הציג את הטבלה נ**18** ועל בסיס ריכוז הנתונים שבה ביקש להוכיח כי אין זה הגיוני שההעברת התשלומים לח"ל היו שכר עבודתה. כך למשל בשנת 2007 רוחוי החברה היו בסך 354,270 ש"ן וסך המשכורת המדווחת לנימא היה 122,076 ש"ן טען כי אין זה הגיוני שקייב סכום משכורת נוסף בסך כ- 343,525 ש"ן. הטיעון הלוגי שלהם אינו מ██ן. אותה אי סבירות נבענת לגבי משכורת חלה ואולי אף ביתר שאת לגבי מתנות. מהי הסבירות שאדם יתן מתנות לאחיו בשווי הגיעו לכל רוחוי החברה שבבעלותו?

.37. חשוב מכך, הבסיס העבודה לטענה אינו משכנע כלל וכלל. רוחוי החברה כפי שהם מפורטים במסמך נ**18** נלקחו מתוך הסעיף המסכם רווח בדוחות הכספיים של החברה. דא עקא, רוחוי החברה אינם משקפים את גובה הכספיים שהגיעו לכיסי הנאשם ואחיו אגב פעילות החברה. הנה למשלamazon של החברה לשנת 2009 (**ת/13**) מצין במסגרת הרכוש השוטף סכום של 4,084,312 ש"ן תחת הכותרת 'בעלי מנויות' וסכום נוסף בסך 1,076,423 ש"ן נמצא אצל "חברה קשורה". תחת סעיפים אלו נמצאות משיקות הבעלים וכוסף שהועבר לחברת הקשורה ככל הנראה חברת גיבע הזאב שגם בה הוי שני האחים שותפים (עמ' 83 ש' 16). גם בשנת 2010 הגיעו הכספיים שבידי הבעלים לכ- 5.5 מיליון ש"ן ובשנת 2011 היו הכספיים שבידי הבעלים מעל 6 מיליון ש"ן. כסומים אלו שיוצאים מוחז למספר רוחוי החברה מאפשרים חופש רב לבעליים כך שרוחוי החברה אינם מدد כלשהו להתקנות העברת כסומי כסף נוספים לידי הנאשם ואינם ראייה נסיבתית לטובתו. (אצין כי חומר החקירה שהוגש אינם כולל את הדוחות הכספיים של החברה בשנים המוקדמות בהן נקבעים רוחויים נמוכים אלא רק דוחות משנת 2009 ואילך).

עבירה של מסירת אمرة או תרשומת כוזבת בمزיד ובכוונה להתחמק ממס

38. עבירה זו מתייחסת לאי הדיווח על החשבון בשתי הצהרות הון שהגיש הנאשם. אין כל מחלוקת לגבי היסוד העובדתי. הנאשם מסר דיווחים כזובים לרשות המסים שכן לא כלל את חשבונו הבנק בשוויין בין נכסיו בשתי הצהרות ההון שהגיש בשנים 2004 וב- 2009. המחלוקת (שנטעה בחציפה) נוגעת להתקיינותו היסוד הנפשי. מי שמעלים חלק מרכשו מהצורה הון אכן מסר הצהרה בכוונה להתחמק מתשלום מס. הכוונה להתחמק ממס נלמדה מעצם המעשה של העלאמת הנכס אלא אם יש בכך הנאשם הסבר למעשה יכול לפחות עורר ספק בלבד בבית המשפט בדבר הכוונה הפלילית (וראו ההלכות הותיקות שלא נחש בע"פ **143/73 מדינת ישראל נ' מיכאל זידל, פד"י** כח(2) 19 וגם תע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 858/73 מדינת ישראל נ' מרדכי בן אברהם פרידמן, תשלו(2) 175 (1978) וגם תע"פ 947/85 עוזי עצמון נ' מדינת ישראל, מא(4) 617 (1987) בפסק דין של השופט אלון אליו הctrף גם השופט ד. לוי).

39. לנאים לא היה כל הסבר, לא כל שכן הסבר סביר, אך שלא כלל את החשבון בהצהרות הון. בסיכון הגנה נתען כי לא ניתן ללמד על כוונה זו שעה שהנאשם העביר בשנת 2012 (ולדברי הנאשם בשנת 2011 ראו עמ' 84 ש' 30) חלק מן הכספי לחשבון בנק לאחרה"ב. לטענת הגנה, לאחרה"ב ייחסו מידע עם ישראל והיא מדינה הידועה כמחמירה בהקשר לדיווחים לגבי חשבונות בנק. מאחר והנאשם עצמו לא העיד על דבר мало בחקירהתו או בעדותו בבית המשפט, אין כל בסיס עובדתי לטיעון ואני יודעת מה סבר הנאשם לגבי דיווח בין מדינתי והשפעתו על חסיפת חשבונו הפרטי. הנאשם לא העיד שהסתמך על גורמים אחרים שידחוו עבورو ומכל מקום אין כל קשר ولو רעוני ولو קלוש בין העברת הכספי לאחרה"ב בשנת 2011 לבין הצהרות הון שהוגשו בשנים 2004 - 2009.

40. החסרת פרט ניכר בערכו מהצורה הון ובוודאי פרט ניכר ביחס להיקף ההצהרה כולה (ודי אם נשווה את היקף הפקודות להיקף המשכורות המוצחרת) עושה את הצהרת הון לתרשומת כוזבת שמרתה השתමטות ממס. אם יש להחסרת הפרט ממשמעות לגבי יכולתו של פקיד השומה להשתמש בהצהרה ככל ביקורתה עיל על נוכנות דוחותיו של הנישום, הרי שבצד הייתה כוזבת יש בה גם זדון וכוונה להתחמק ממס (ראו **ג'ורא עמר**, עבירות מס ועבירות הלבנת הון, בעמ' 541 (מהדורה ששית, 2014)).

עבירה של סיווע לאחר לשטמת ממס

41. כתוב האישום מיחס לנאים עבירה גם לפי החלטה של סיווע לאחר לשטמת ממס, והכוונה היא לסייע לאחיו בהסואת חשבומו כך שגם הכנסות האח לא דוחו לאורך השנים. בהודעתו הראשונה בפני חוקרי המסים מסר הנאשם גרסה פשוטה וברורה "**נכסים הועברו לי לחשבון זהה מהחשבון של אחי שהוא לו חשבון באותו בנק [...]** לא קיבל ביטוי בಗל שלא רציתי לגרום נזק לאחי מפני שהוא לא דוח על חשבון זה ולא אני דיווחתי הייתי גורם לו נזק" (**ת/1** ש' 52). לגבי אי הדיווח על החשבון אמר "זה היה רעון של אחי ואני לא רציתי לגרום לו נזק ולכן נאלצתי לא להזכיר על זה". בהמשך החקירה: "הוא לא רצה לחסוף את החשבון השגור שלו ולכן הוא התנה את העברת הכספי זהה שאני אפתח חשבון שגור בחול"ל" (ש' 167). הנאשם הודה מלא פה כי העברת הכספי לחשבון בארץ הייתה גורמת נזק לו ולאחיו (ש' 170) ולכן גם לא דוחה לרואה החשבון (ש' 173). על אותן דברים חזר גם באזני עורכת הדין טנה שטיפלה בשומה האזרחיות וזה מסרה בעדותה

שהכסף הגיע מחשבון בלתי מדווח של אחיו (עמ' 147 ש' 8) ואף הוסיף שמאחר והכסף הגיע ממוקור לא מוסדר אצל האח כМОון שהנתנאי היה שהנאים אינו יכול להצהיר ולדוח עליו (עמ' 147 ש' 23). מדובר בהוואה מפוזרת בעובדה שהאה לא דיווח ובסיוע מודע להימנעות מדיוח על קיומו של החשבון ועל הרוחחים שנמצאו בו לאורן השנים.

.42. بعدותו שינה הנאים גרטסו וטען שאינו יודע אם אחיו דיווח על החשבון בחו"ל אם לאו (עמ' 15 ש' 1). לא ניתן טעם לשינוי הגרסה פרט לרצון להרחק את הנאים מדבר אשמה. עם זאת, הנאים שב והעד כי אחיו ביקש ממנו לפתח חשבון בחו"ל דווקא וכי היתה זו הדרך היחידה מבחינתו להעביר את הכסף (עמ' 113 ש' 27). כן חזר ואישר דבר קיומו של החשבון לא הודיע לרואה החשבון לכל אורך השנים, גם לא לגבי האח.

.43. גם בגרסה המרככת שנסקרה מפי הנאים בבית המשפט, יש כדי ללמד על כך שהנאים ידע על העדר הדיווח של אחיו ובעצמו נמנע מדיווח במטרה לסיע לאחיו. לא עליה בידי הנאים לתת הסבר תמים לדברים שאמר בחקירה ועצם אמרית הדברים לא הופרכה. החוקרים לא נשאלו דבר לעניין רישום דברי הנאים בחקירה. זאת ועוד, לא עליה בידי הנאים להבהיר בעודו איזה נזק היה נגרם מגילוי החשבון, זולת חיובו במס. בתשובתו נותר מעורפל כאשר השיב "התנהלות ההיא הייתה [...] כנראה שהענין זה לא נעשה במקרה אחוז שיקול דעת" (עמ' 115 ש' 24). לא ניתן אם כן הסבר אחר להסתרת החשבון זולת ההתחמקות מתשלום מס. במהלך שמיית הראיות ציינה העובدة שהאה ג התגרש בשלב כלשהו של חייו. עם זאת לא הובאו ראיות ואף לא טען כי פתיחת החשבון בחו"ל קשורה לגירושין ואין כל ראייה לקשר של עיתוי או למחלוקת כלשהו לעניין חלוקת הרכוש במסגרת הגירושין כך שהברחות נכסים אפילו לא עלתה כאפשרות על ידי הנאים ובוואדי שלא הוכחה (בטיסכומים נתען כי הגירושין התרחשו בשנת 1992 ככלומר לעלה מעשור לפני תחילת העברת הכסף לנאים).

.44. רואה החשבון של הנאים הוא רואה החשבון גם של אחיו ושל החברה ועל פי עדותו לא ידע על קיום חשבון האח בחו"ל ולא דיווח עליו גם שבידייעבד התבර שהוא בחשבון מיליון ריבים של דולר (עמ' 21 ש' 13). המסקנה היחידה שנותרה (ולא נעשו אף ניסיון למסקנה אחרת) היא שהנזק ממנו חשש הנאים הוא מיסוי הרוחחים בחשבון (אם לא מקור ההכנסה שלו).

.45. הסוגרים הعلاוטיסכומיהם טענה כי עד שנת 2002 לא הוטל מס על הכנסתות שהופקו בחו"ל ועל כן יתכן כי הכסף שהופקד בחשבון האח ג לא היה חייב במס בישראל (סעיף 50 לטיסכומים). כМОון נאים שאלת חבותו במס רלוונטיות לשם בוחינת השאלה האם היה במעשה הנאים לסיע לאח. אם אין עבירה מקורית אין במאה לסיע. דא עק"א, או הדיווח על ידי הנאים, שעלה כדי סייע לאחיו החל רק משנת 2003 יחד עם ההפקדות לחשבון וקיביל ביטוי מוחשי לרשותה עם הדרישה להצהרת הון לסופ' שנת 2004. סכומי כסף שהיו מופקדים בשנים הללו צברו רוחח הון ועליהם חלה חובת הדיווח.

.46. אני קובעת כמשמעותה שהנאים ידע על החשבון אחיו יודע שמדובר בחשבון שאיננו מדווח לרשויות המס. הנאים אף הוא פתח חשבון בנק בחו"ל ולא דיווח עליו כדי לסיע לאחיו באי הדיווח על חשבון שלו בחו"ל, על רוחחים שנמצאו בו ועל מקורותיהם תוך מודעות לכך שדיוח לרואה החשבון ורשויות המס "יסב נזק" לאחיו. בכך סייע הנאים לאחיו להתחמק ממס.

עכימת עיניים

- .47 הנאשם לא העיד על אמרה של האח כי הפקדת הכסף לחשבון היה מתנה ולדבריו הנושא כלל לא דבר בין האחים (עמ' 95 ש' 23, עמ' 96 ש' 5, ש' 27). אין בעדותו התייחסות ישירה לאופן בו הגדר אחוי ג' את העברת הכספי זולת דעתו של הנאשם כי כר החלטיט אחוי. למעשה המסקנה כי מדובר במתנה היא מסקנתה הנאשם לבדוק מבלתי שבדק את ההשערה עם אחוי ומבעלי ששוחח אליו על טיב ההפקדות לכל אורך שמוña שנות קיומן על אף כניסה אלף דולרים לחשבון מידיו חדש בחודשו ועל אף הפסקת ההפקדות לכאורה ללא כל הסבר.
- .48. אינני נותרת אמון בגרסה זו שבה העברת מאות אלפי דולרים במצבר אינה מדובר והפסקתה נעשית מבלתי שהנאשם יודע מדוע. גרסה זו אינה מתישבת עם יחסינו הקרבה החמים להם טען הנאשם בעדותו ואינה מתישבת עם הבנת הנאשם כי חישפת החשבון אינה רציה ותسب נזק לאח. מניין לה להבנה זו מבלתי שהנושא דובר? לא שוכנעתי שהסתיבה בגינה נמנע הנאשם לבירר עם אחוי מהי סיבת פתיחת חשבון בחו"ל דזוקא היא מבוכה והכרת תודה גדולה מדי מכדי לפרטה למילימ.
- .49. ברם גם לו קיבלתי גרסת הנאשם בדבר שתיקה הרו' הימנעות מהעלאת שאלות על ידו היה עצימה עיניים והסתפקות בכר שהעברת הכסף לחשבון בלתי מדווח בחו"ל היא דרך "נוחה" יותר (עמ' 93 ש' 1, עמ' 94 ש' 4) אינה אלא התהממות מן הצורך לבירר מה שנראה חשוד על פניו. קבלת אלפי דולרים שהצטברו לעשרות ולאחר מכן למאות אלפי Dolars, ללא שאלות יכולה רק בדוחק להיות ניטרלית מבחינה פלילית בתחלת הדרכ. אולם הניטרליות קורשת באוטה נקודה על ציר הזמן בה נדרש הנאשם להגיש הצהרת הון ובחירה שלא לבירר עם אחוי מה טיב ההפקדות ומהן הדריכים החלופיות בהן הוא יכול לנוהג על מנת שלא לסבר עצמו בפלילים. מן הרגע בו או גילוי החשבון הציב את הנאשם עצמו בפניו ביצוע עבריה פלילית, שכן לא כלל את החשבון בהצהרת הון שהגיש, הימנעות משאלת שאלות מצבעה על כר שהנאשם עצם עיניו בחזקה על מנת שלא לבירר אי החוקיות שדבוקה במעשים.
- .50. דברי הנאשם כי פתיחת חשבון בחו"ל הייתה "הדרך היחידה בשבilo לעשות את זה" (עמ' 93 ש' 21) נותרו בלתי מוסברים. כיצד ידע שהוא הדרך היחידה אם לא דבר עם אחוי ואלו עוד דרכם נבחנו ולשםஇוז מטרה? לא היה לנאשם כל הסבר לפשר הדברים זולת משפט זה שימושו סתוםה. שוב ושוב העיד הנאשם שלא הייתה לו ברירה אחרת מבלתי להסיר את הערפל מעל הטענה (ראו התשובות המתפתחות "בעל כורח לא בעל כורח" אחוי ביקש ממשני לפתח חשבון שם [...] זה היה הדרך היחידה בשבilo לעשות את זה. [...]. כאלו לא הייתה לי ברירה אחרת. לא יכולתי להגיד לך למה אתה מעביר לשם [...] הסכמתי לשלם הוא יעביר את הכספי" (עמ' 93 ש' 21 ואילך).
- .51. לצורך הוכחת היסוד הנפשי הכלול כוונה להתחמק ממס או עזרה לאחר להתחמק, ניתן להסתמך על חזקת המודעות המבוססת על ניסיון החיים. להוכחת החזקה די בחשד מהותי שקין אצל הנאשם אשר נמנע מלבדוק אותו כדי לבסס עצימת עיניים השකולה למודעות (ראו בהקשר זה ע"פ 1182/99, **הורביץ נ' מדינת ישראל** (7.9.00) בעמ' 69 ו- 119). ככל חזקה עובדתית מדובר בחזקה הניננת לסתירה על ידי הנאשםandi לנאשם שיעורר ספק סביר. החזקה הוכחה באופן חד משמעי ולא עליה בידי הנאשם לעורר בה ספק סביר.

המקור להעברת הכסף

.52. בסיכון ההגנה העליון הסגנורים טענה כי לא הוכח מהו מקור הכספי שהופק בוחבון ג' ממנה העברו התשלומים לנאים (סעיף 39 לsicomim). בכתב האישום המונח לפני, איני רואה חשיבות ראויית בהוכחת מקור הכספי ממנו ניזון חשבון ג'. זאת ועוד, הנאים התבקש להעביר את דפי החשבון של אחיו וטען שאינם בידי עוד טען שביקש את המסמכים מירשי אחיו אך אחינו לא היו מוכנים למסור את דפי החשבון ולא רצוי לתת אותם (עמ' 121 ש' 19 ועמ' 123 ש' 21). עדות זו ספגה מהלומה שכן בנו של ג' העיד בבית המשפט כי הנאים לא פנה אליו ולא ביקש ממנו את המסמכים והוא לא סירב לתת לו אותם (עמ' 162 ש' 25). רואה החשבון מטעם ההגנה העיד שדפי החשבון הוחזרו לידי היורשים (עמ' 166 ש' 29).

.53. טענה נוספת שהועלתה היא כי בחובבונו של ג' פ' ז"ל בשוויז לא הופקדו סכומי כסף לאחר שנת 2003 ועל כן לא מדובר ברוחוי חברת גיבוי פיננסים בע"מ ואין מדובר בשכר עבודה. אף בטענה זו אין כדי לסייע להגנה. משעה ששכר העבודה אינו מדווח אין לצפות שיועבר בדרך מסודרת כהוצאה מחשבון החברה. הבדיקה הרלוונטית היא מה משמעות הכספי עבור הנאים ולא מה מקור הכניסה של אחיו. סעיף 2 לפוקודת מס הכנסה המגדיר מהי הכנסה חיבור כולל בין היתר "כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד מעבידו". משקבعطي כי הכספי הוא טובת הנאה שקיבל הנאים מעבידו, אין משמעות לשאלת מניין הפיק המעביר את ההון ששימש למtran טובת ההנאה, האם מפעילות חברת גיבוי פיננסים בע"מ או מקור רווח אחר שכבר בשנות חייו.

השמטה הכנסה בשנים 2003-2004

.54. על פי עובדות כתב האישום מייחסות לנאים שתי עבירות של השמטה הכנסה משכר עבודה בגין השנים 2003 ו- 2004. בנסיבות א' לכתב האישום נכתב כי הדוחות לשנים אלו בוערו. בעת שמייעת הראיות הוגשו מטעם המאשימה פלטי שע"מ לאותן שנים והמאשימה בבקשת לקבוע כי זהה הראיה הטובה ביותר וכי מדובר ברשומה מוסדית ועל כן די בפלטים להביא להרשות הנאים.

.55. הסגנורים מצדם טענו כי העבירה הקבועה בחוק היא השמטה הכנסות מתוך דוח על פי הפקודה ולא השמטה מתוך פלט שע"מ ועל כן לא ניתן להוכיח השמטה ללא הדוח המקורי. כן הפנתה ההגנה לעדות מר אלבקס, נציג מס הכנסה, אשר אישר התקנות טעויות בהקלדה ובכך לטענת ההגנה שמט הקרים תחת הוכחת רשומה מוסדית.

.56. להוכחת האמור בכתב האישום, לא נדרשת המאשימה לדוחות המקוריים אשר הוגשו לרשותו במס או לדוחות בכלל ועל כן המחלוקת围绕 עניין איות הראיה אינה ממשמעותית להכרעת הדיון. הנאים חזר והודה בקבלת סכומי הכספי הנטענים ובכך שלא דיווח עליהם במסגרת הכנסותיו. כך גם בחקירה גם בעדותו בבית המשפט. דפי חשבון הבנק של הנאים בשוויז המהווים ראייה לאוותן הפקודות הוגשו ועל כן בנוסף להודאת הנאים קיימת גם ראייה חיצונית להפקדת הכספי בחשבון בשוויז. משקבعطي כי סכומי הכספי האמורים מהווים הכנסה ממשמעותה בפקודת מס הכנסה די בהודאת הנאים ובדף הבנק לביסוס העבירה גם בנוגע לשנים 2003 ו- 2004 ואין צורך ראייתי כלשהו בדוחות הכספיים.

.57. לאור האמור לעיל אתייחס בקצרה בלבד ליתר טענות הצדדים בהקשר זה. מובן כי איש אינו טוען להשמטה מדווח שע"מ, אלא שדו"ח השע"מ הובא כראיה הטובה ביותר המחליפה את הדוח הכספי שכבר בוער.

הדווח המתיחס לשנת 2003 בווער (ג/1) וביחס לשנת 2004 הוגשה תעודה ציבורית (ת/14) בה צוין כי הדוחות לשנים 2003 ו- 2004 הועברו לגנץ. הדוחות המקוריים אינם בנמצא אם כן בשל חלוף הזמן ושיטות העבודה ולא בזדון. הוכח כי פלטי השע"מ שהוגשו כראיה לשנים אלו הם שיקוף של דוחות שהוגשו על ידי הנישום אשר נבדקו והוקלו למחשב ע"י מזכיר הוצאה לפועל במס הכנסה (עמ' 63 ש' 16). בעדותו של נציג פקיד שומה מר רפי אלברקס סיפר על אופן הקולדת הנתונים ובודקתם והאפשרות התאורטית האנושית לטעות אינה שלולת קובלות פלט השע"מ במקרה שלפני, אשר לא היה בידי ההגנה להציג על כל טעות בו. יתר על כן, מעדותו של העד עליה כי סימוני השומה המופיעים בפלט באותה שנים (סימון 01) מצבע על כך שמדובר בשומה בהסכם (עמ' 64 ש' 11) אך שלא רק שלא מדובר בטעות אלא שהמספרים המפורטים הוסכמו בשעתו עם הנאשם.

בע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.11.2016) נפסק כי **"למעשה, השטרש בפסקה הכלל, כי בהיעדר חשש לאמיניות ה'העתק', לא יהיהabei הבאת המסמך המקורי כשלעצמו כדי לכרסם בתשתייה הריאיתית של בעל הדין העושה בו שימוש"** (ראו סעיף 21 לפסק הדין ושפע הפסקה המאזכרת שם). העובדה שמדובר בשומה 'מצילה' את הפלטים במקרה הנוכחי גם ביחס לאמתות תכונם.

.58 עם זאת אני רואה חשיבות העיר כי אני מקבלת טענת המדינה כי עדמה בנטל המוטל עליה להוכיח כי הפלטים הם רשומה מוסדית. 'מוסדי' - וזאת הוכח גם 'פלט' אולם לגבי התנאים הנוספים בדבר נקיות אמצעי הגנה סבירים מפני חדרה לחומר מחשב ומפני שימוש בעבודת המחשב (סעיף 36(א)(3)(ב) לפקודת הראיות - לא נעשה אפילו ניסיון לעמוד בנטל ההוכחה. אגדיש כי לא מדובר בידעה שיפוטית וסבירה הגונית כי משרד פקיד השומה נהוג אמצעי הגנה מפני חדרה לחומר המחשב או שיבושים בו אינה מחליפה ראייה עצמאית. העד מර אלברקס לא נשאל על כך כל שאלה ואין לכך כל התייחסות במסמך שהוגש חילף עדותו הראשית (ת/12).

טענת אין להшиб לאשמה

.59 לאחר סיום פרשת התביעהعلו הסגנורים טענת אין להшиб לאשמה. הטענה נדחתה ללא נימוקים בהרחבה. עתה יש לקרוא את ההນאה המפורטת לעיל בדבר הראיות שהציגה המאשימה כהסבר מנומך לדוחית הטענה בעת בה הושמעה.

פגמים בחקירה

.60 בחקירה הראשית העיד הנשם על קשיים שעלו בחקירהו ברשות המיסים, לעניין אופי ההסביר שניתן לו בעת שהוזהר בתחילת החקירה וקשר למימוש זכות התייעצות עם עו"ד (עמ' 81 ש' 3). הטענות לא הועלו בסיכומים ודומה כי נזנחו. עיר כי התרשם ממידה מסוימת שלCDC בטענות שכן לחוקרים היה חשד בדבר קיום חשבון סמי בחו"ל ואף על פי כן זההו את הנאשם תחילת רק בגין לאיחור בהגשת הצהרת ההון (ראו עדות החוקר קאפק בעמ' 8 ש' 30 ועמ' 9 ש' 22). בנוסף, בעת הרחבת האזהרה (ש' 113) לא נמסר הסבר לעניין מהות הרחבה ומשמעותה והחוקר הסתפק בציון מספר הסעיף שודאי אינו אומר דבר לאדם מן השורה. עם זאת ואך שאין מדובר בהתנהלות ישירה ובhairה המוצופה מן החוקרים, לא ניתן לומר שמדובר בתרגיל חקירה שסביר לפסילות ההודעה. יש לציין כי הנשם הזמן לחקירה בשיחת טלפון באופן שהותיר ידייו אפשרות להתייעץ עם אנשי מקצוע טרם באו ואכן שוחח לפחות עם רואה החשבון עוד טרם באו לחקירה (ת/1 ש' 107) וכמו כן בפתח חקירתו ניתנה לו זכות להתייעצות עם עו"ד ובמהלך החקירה התייעץ עם עורכת דין לעניין מסירת דפי החשבון שבבieten.

סוף דבר

.61 הנסיבות מלמדות למעלה מספק סביר על כך שההעברת הכסף לחשבוןו של הנאשם ניתנה כ奢ר או טובת הנאשם עבור עבודתו בחברה בבעלות אחיו שבה עבד כמנהל. ההסבר החלופי שהציג הנאשם אינו הסבר סביר ומכל הטעמים שפורטו לעיל בהרבה לא נתמך בהסביר זה כל אמון. הנאשם לא דיווח על קיומו של החשבון בשתי הצהרות הון שהגיש ולא שילם מס על הרווחים שהופקו לאורך השנים מאותן הפקודות ואי הדיווח נעשה במטרה להתחמק מתשלום מס.

.62 אני מרושעה את הנאשם בתשע עבירות של השמתת הכנסתה מד"ח בمزיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(1) לפקודה מס הכנסת [נוסח חדש תשכ"א-1961], שתי עבירות של מסירת אמורה כזבת בمزיד ובמטרה להתחמק ממס לפי סעיף 220(2) לפקודה, ובעירה של שימוש במרמה ערמה ותחבולה בمزיד ובמטרה להתחמק ממס או לשיער לאחר להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפקודה.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים